

- 3) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, täyttyykö vaatimus tosiseikkojen määrittämisestä objektiivisten seikkojen perusteella, jos menettelyssä, jossa veroviranomainen toteaa, että verovelvollisen, joka haluaa käyttää [arvonlisäveron vähennysoikeutta], ja alihankkijan välinen liikesuhde on järjenvastainen ja perusteeton, tukeudutaan yksinomaan joidenkin alihankkijan työntekijöiden antamiin lausuntoihin määrittämättä objektiivisten seikkojen perusteella sopimuksen kohteena olevan liiketoiminnan ominaispiirteitä, erityisolosuhteita ja taloudellista asiayhteyttä ja kuulematta verovelvollisen ja toimitusketjuun osallistuneiden alihankkijayritysten päätösvaltaisia johtajia, ja onko tässä tilanteessa merkitystä sillä, kykenevätkö verovelvollinen tai ketjuun osallistuneet toimijat itse suorittamaan kyseiset palvelut, ja onko tästä kysymyksestä tarpeen teettää selvitys ulkopuolisella asiantuntijalla?
- 4) Voidaanko direktiivin 2006/112 säännösten ja tehokkuusperiaatteen mukaisina pitää sellaista kansallista oikeudellista tulkintaa ja kansallista käytäntöä, joiden mukaan silloin, kun [arvonlisäveron vähennyksen] aineelliset ja muodolliset edellytykset täyttyvät ja kun [kohtuudella] edellytettävät toimenpiteet on toteutettu, veroviranomainen voi sellaisten seikkojen perusteella, jotka unionin tuomioistuimen antamien tuomioiden mukaan eivät oikeuta [epäämään arvonlisäveron vähennystä] ja jotka eivät ole objektiivisia, pitää veropetosta toteen näytettynä ja evätä [arvonlisäveron vähennysoikeuden] yksinomaan siitä syystä, että näitä seikkoja ilmenee kokonaisuudessaan riittävän suurella määrällä luovutusketjuun osallistuneita toimijoita?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Valitus, jonka Sigrid Dickmanns on tehnyt 23.8.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-538/18, Dickmanns v. EUIPO, 11.6.2019 antamasta määräyksestä

(Asia C-631/19 P)

(2020/C 95/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Sigrid Dickmanns (edustaja: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 5.2.2020 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana, ja määrännyt valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 4.9.2019 – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-656/19)

(2020/C 95/09)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 147 artiklan mukaisena pitää jäsenvaltion käytäntöä, jonka mukaan arvonlisäverodirektiivissä tarkoitettu henkilökohtaisten matkatavaroiden käsite, jolla tarkoitetaan ulkomaan matkustajille tehtyjä tavaroiden luovutuksia, jotka on vapautettu arvonlisäverosta, rinnastetaan New Yorkissa 4.6.1954 tehdyssä matkailun hyväksi myönnettäviä tullihelpotuksia koskevassa yleissopimuksessa ja sen lisäpöytäkirjassa käytettyyn henkilökohtaisten tavaroiden käsitteeseen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tiettyjä unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta 28.7.2015 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 1 artiklan 5 kohdassa määriteltyyn matkatavaroiden käsitteeseen?
- 2) Jos edelliseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi, miten arvonlisäverodirektiivin 147 artiklassa tarkoitettu henkilökohtaisten matkatavaroiden käsite on määriteltävä, kun otetaan huomioon, että sitä ei ole määritelty kyseisessä direktiivissä? Voidaanko unionin oikeussääntöjen mukaisena pitää kansallista käytäntöä, jonka mukaan jäsenvaltion veroviranomaiset ottavat huomioon yksinomaan ”sanojen tavanomaisen merkityksen”?
- 3) Onko arvonlisäverodirektiivin 146 ja 147 artiklaa tulkittava siten, että kun verovelvollisella ei ole oikeutta mainitun direktiivin 147 artiklan mukaiseen ulkomaan matkustajille tehtyjä tavaroiden luovutuksia koskevaan verovapautukseen, on tapauksen mukaan tutkittava, voidaanko saman direktiivin 146 artiklassa tarkoitettua tavaroiden vientiluovutusten verovapautusta soveltaa silloinkin, kun unionin tullikoodeksissa ja delegoidussa lainsäädännössä edellytetyt tullimuodollisuudet ei ole noudatettu?
- 4) Jos edelliseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan siten, että silloin, kun ulkomaan matkustajille myönnettävää verovapautusta ei voida soveltaa, toimelle voidaan myöntää vientiin perustuva arvonlisäverovapautus, voidaanko oikeustoimi tällaisessa tilanteessa luokitella arvonlisäverosta vapautetuksi tavaroiden vientiluovutukseksi vastoin asiakkaan tilaushetkellä nimenomaisesti ilmaisemaa aikomusta?
- 5) Jos kolmanteen ja neljänteen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa laskun antaja tiesi tavaroiden luovutushetkellä, että ne oli ostettu jälleenmyyntitarkoituksessa, mutta jossa ulkomaalainen ostaja halusi tästä huolimatta viedä ne jäsenvaltion alueelta ulkomaan matkustajia koskevassa verovapautusjärjestelmässä, minkä vuoksi laskun antaja toimi vilpillisessä mielessä, kun se jätti veronpalautushakemuksensa kyseisessä järjestelmässä ja kun se haki myyntiin sisältyneen arvonlisäveron palautusta ulkomaan matkustajille myönnettävän verovapautuksen perusteella, arvonlisäverodirektiivin 146 ja 147 artiklan ja unionin oikeudessa vahvistettujen verotuksen neutraalisuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisena pitää sellaista jäsenvaltion käytäntöä, jonka mukaan veroviranomainen voi evätä virheellisesti ilmoitetun ja ulkomaan matkustajille tehdyistä tavaroiden luovutuksista maksetun arvonlisäveron palautuksen luokittelematta näitä toimia tavaroiden vientiluovutuksiksi ja tekemättä vastaavaa veronoikaisua, vaikka on selvää, että tavarat lähtivät Unkarista matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissa?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
27.9.2019 – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe v. Nemzeti Adó-
és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Asia C-717/19)

(2020/C 95/10)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága